

ἀγαπητός μου πατήρ νὰ ἀκούσῃ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' αὐτοῦ τοῦλάχιστον!»

Αὕτη ἡ ἀγάπη, ἥτις ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν τοῦ κορασίου ἐκείνου ἦτο θαυμαστή. Ὅθεν ἐπρωτίμα νὰ ἀποθάνῃ διὰ νὰ ἀκούσῃ μίαν καὶ μόνην φορὰν τὸ Εὐαγγέλιον ὁ πατήρ της!

Τὸ κοράσιον πράγματι ἀπέθανεν, ὡς ἐπερίμενεν, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡμέραν ἐμελλε νὰ ἐνταφιασθῇ, ἔπεσα εἰς τὴν κλίνην μου ἀσθενής· ἐλυπομην δέ, συλλογίζομενος τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου κορασίου τοῦ νὰ τὸ ἐνταφιάσω ἐγώ.

Μετά τινα καιρόν, ἀγροϊκός τις ἄνθρωπος μοι ἐπισκέφθη καὶ μοι ἔδωκε τὴν χεῖρά του. «Δὲν με γνωρίζεις, κύριε;»

— Ὅχι, ἀπεκρίθην.

— Εἶμαι ὁ πατήρ τῆς μικρᾶς Μαρίας, τὴν ὁποίαν ἐπισκέφθης ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου της— ὁ πατήρ ἐκείνης, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει ν' ἀποθάνῃ, διότι ἤκουσα αὐτὴν νὰ λέγῃ, ὅτι ἐπρωτίμα νὰ ἀποθάνῃ δεκάκις, ἂν διὰ τούτου κατῴρθωνε νὰ μὲ κάμῃ νὰ ἀκούσω μίαν φορὰν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ λόγοι της ἐκεῖνοι σχεδὸν ἐσπάραζαν τὴν καρδίαν μου, καὶ τώρα ἐπιθυμῶ νὰ διδαχθῶ τὰ ἀφορῶντα τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου. Ἡ ἐπιθυμία του ἐγένετο καὶ μετ' ὀλίγον εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν συγκαταριθμήσω μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας μου.

Η ΖΑΧΑΡΙΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι συγγραφεῖς, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δὲν ἀναφέρουσι τὴν ζάχαριν, ἂν καὶ ζάχαρις ἢ γλυκοκάλαμος ἦτο γνωστός εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ὁ ναύαρχος Νέαρχος εὗρεν αὐτὴν εἰς τὰς Ἰνδίας.

Καὶ πρὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς ἀναφέρεται «εἰδός τι μέλιτος ὠνομαζομένου ζάχαρον, ἔχον τὴν ὄψιν τοῦ ἄλατος.» Εἶναι γνωστόν, προσέτι, ὅτι ὁ Γαληνὸς διέταττεν αὐτὸ ὡς ἱατρικόν.

Τὸν χυμὸν τοῦ ζαχαροκάλαμου μετεχειρίζοντο τινὰ τῶν Ἀνατολικῶν ἐθνῶν ὡς μεθυστικὸν ποτόν. Οἱ Ἀραβες μετεχειρίζοντο τὴν ζάχαριν εἰς μεγάλας ποσότητας. Ἰστορεῖται δέ, ὅτι εἰς τοὺς γάμους τοῦ Καλίου Μασκάδῃ Βενριτάλε ἔδαπανήθησαν 80,000 λίτραι ζαχάρεως πρὸς κατασκευὴν γλυκυσμάτων εἰς τὴν Βαγδάτην.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἡ ζάχαρις εἰσῆχθη ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων. Τὸ 1166 ὁ βασιλεὺς τῆς Σικελίας ἔδωκεν εἰς τοὺς Βενεδικτίνους μοναχοὺς μύλον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέθλιβον τὸν ὀπὸν τοῦ ζαχαροκάλαμου καὶ τοὺς ἐχάρισε τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς τῆς ζαχάρεως.

Εἰς τὴν Γερμανίαν εἰσῆχθη μόνον κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα. Τὸ 1745 ὁ κ. Μάγγραφ, διάσημος χημικὸς ἀνέγνωσε μίαν πραγματίαν ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Βερολίνῳ, περὶ τοῦ χυμοῦ φυτῶν τινῶν ἐντοπίων, ἰδίως τῶν κοκκινουγυλίων, καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς δειγματα ζαχάρεως, κατασκευασθείσης ἐξ αὐτοῦ. Ἄλλ' οἱ συνάδελφοί του ἀκαδημαῖκοι τὸν περιεγέλασαν καὶ οὕτως ἡ ἀνακάλυψις του ἐματαιώθη.

Ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος ὁ κ. Ἀχαρδ, μαθητὴς τοῦ Μάγγραφ, εὗρων τὴν πραγματίαν ταύτην ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῇ ἐργοστάσιον εἰς τὴν Σιλεσίαν, πρὸς κατασκευὴν ζαχάρεως. Ἀλλὰ μὲ ὅλας τὰς προσπάθειάς του καὶ τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως, ἡ ἐπιχειρήσις του ἀπέτυχε, καὶ μόνον μετὰ 100 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μάγγραφ ἡ κατασκευὴ τῆς ζαχάρεως ἐκ τεύτλων (κοκκινουγυλίων) ἐπετεύχθη.

Σήμερον ἡ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπῃν ἐξοδευομένη ζάχαρις προέρχεται ἀπὸ τεύτλα. Μόλις δὲ διακρίνεται τῆς ζαχάρεως, ἥτις κατασκευάζεται ἀπὸ τὸ ζαχαροκάλαμον· εἶναι δὲ καὶ εὐθηνότερα αὐτῆς.

ΚΗΡΟΨΑΡΟΝ.

Τὸ ψάρι τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωκαμεν τὴν ὀνομασίαν ταύτην, εἶναι πολὺ ὠφέλιμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν βορειοδυτικῶν μερῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, διότι ὄχι μόνον ὡς τροφὴ χρησιμεύει, ἀλλὰ καὶ διὰ φωτισμόν.

Εἰς τινα ἐποχὴν τοῦ ἔτους οἱ ἰχθῆς οὗτοι ἔρχονται κατὰ μεγάλα κοπάδια πλησίον τῶν παραλίων, τότε δὲ οἱ κάτοικοι ἐξέρχονται μὲ τὰ πλοίαρία των καὶ διὰ δικτύων προσηρμοσμένων εἰς τὸ ἄκρον μακρῶν ξύλων πιάνουσι χιλιάδας ἐξ αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ γεμίσωσι τὰ πλοίαρία των ἔρχονται εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ πρῶτον μὲν τὰ ἀπλώνουν εἰς μέρος στεγνὸν διὰ νὰ ξηρανθοῦν. Ἀφοῦ δὲ τὰ ἀποξηράνουν καὶ γίνουιν ὡς οἱ παρ' ἡμῖν Τσίροι, τὰ καπνίζουν, διὰ νὰ ἀφαιρέσουν τὴν κακὴν ὁσμὴν καὶ τὰ ἀποθηκεύουν διὰ μέλλουσαν χρῆσιν. Ὅταν δὲ θέλουν φῶς, λαμβάνουν ἐν καὶ τὸ ἐμπήγουν ἐκ τοῦ μέρους τῆς οὐρᾶς εἰς εἰδός τι σκίμπος, ἐπὶ τούτῳ κατασκευαζομένου, τὸ ἀνάπτουν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ οὕτως ἀπολαμβάνουν φῶς ἀμυδρόν, τὸ ὁποῖον διαρκεῖ ἀρκετὴν ὥραν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἰχθῆς οὗτοι εἶναι πολὺ παχεῖς, ὅσους δὲν χρειάζονται νὰ μεταχειρισθοῦν ὡς κηρία, τοὺς βράζουσιν καὶ ἐξάγουσιν τὸ πάχος, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐλαίου ἢ βουτύρου εἰς τὸ φαγητόν, ἀφοῦ τὸ θέσουν εἰς φιάλας (βουτίλιας), τὰς ὁποίας κατασκευάζουσιν ἀπὸ ἐν θαλάσ-

σιον φυτόν. τὸ ὅποιον φύεται εἰς τὸν βυθὸν τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Οὕτως ἡ ἀγαθὴ θεία Πρόνοια προμηθεύει εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ψυχρῶν ἐκείνων μερῶν τὰ μέσα πρὸς φωτισμὸν καὶ τροφήν διὰ τῶν ἰχθύων τούτων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— **Ἡ δύναμις τῆς θρησκείας τοῦ Εὐαγγελίου.** — Ἡ θρησκεία τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κατορθώῃ δύο μεγάλα πράγματα, τὰ ὅποια κανὲν ἄλλο πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον δὲν δύναται.

1) Νὰ κάμνῃ τοὺς κακοὺς, καλοὺς, νὰ μεταβάλῃ τοὺς βλασφημοὺς, τοὺς πονηροὺς εἰς ἐνσυνέτους, τοὺς ἀχρεῖους εἰς ἀγαθοὺς, καὶ τοὺς ἀνελικρινεῖς καὶ ὑπακριτὰς εἰς εἰλικρινεῖς καὶ εὐθεῖς, τοὺς σκληροὺς καὶ ἀσπλάγχχους εἰς συμπαθεῖς καὶ ἐλεήμονας, τοὺς υπερηφάνους εἰς ταπεινοὺς καὶ τοὺς ἀμελεῖς καὶ ὀκνηροὺς εἰς ἐπιμελεῖς καὶ δραστηρίους, καὶ νὰ ἀνυψώῃ καὶ ἐξευγενίσῃ τοὺς ἐξηντελισμένους καὶ ἐξηχρεωμένους. 2) Νὰ προάγῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ ἕως σήμερον, θὰ ἴδωμεν, ὅτι οἱ αἱ μεγάλα ἀναμορφώσεαι, κοινωνικαί, πολιτικαί καὶ θρησκευτικαὶ ᾗστωσύνται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Εὐαγγελίου. — Λοιπὸν, τέκνα μου, ἀναγινώσκατε, πιστεύετε καὶ ὑπακούετε τῷ Εὐαγγελίῳ, εἰς τὸν βέλτετε νὰ καρποθῇτε τὰς εὐλογίας του καὶ νὰ γίνετε τὸ μέσον εὐλογίας εἰς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς συγγενεῖς σας.

— **Καὶ τὰ φυτὰ ἀποικοῦν.** — Ὁ ἀποικισμὸς τῶν φυτῶν γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους.

Διὰ τῶν πτηνῶν, τὰ ὅποια τρώγουν ἐκ τῶν φυτῶν ἢ καρπῶν αὐτῶν καὶ ἀποθέτουν τοὺς σπόρους αὐτῶν διὰ τῆς κόπρου των εἰς ἄλλας χώρας.

Διὰ τοῦ ἀνέμου. Ὁ σπόρος φυτῶν ποτὶς εἶναι περιβεβλημένος ἀπὸ ἐίδος τι πτερυγ, ἀναρπαζόμενος δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου μεταφέρεται εἰς ἀπομεμακρυσμένας χώρας.

Διὰ τῆς μεταφυτεύσεως ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ζῶων οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν φυτῶν πᾶν εἶδος προσταθεῖ νὰ ἐκτείνῃ, τὸν κύκλον τῆς ἐπικρατείας του, ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, καὶ ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς, ἀγωνιζόμενον νὰ ἐκτετίσῃ τὰ ἐντόπια καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου τὸ κλίμα δὲν εἶναι εὐνοϊκὸν εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτοῦ, ὅπως παρατηρεῖται εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα.

Διὰ τῆς τάσεως ταύτης πολλὰ ἔξωθεν ἐλθόντα φυτὰ εἰς τὴν Αὐστράλιαν, Ἀμερικὴν καὶ τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ κατάρθωσαν νὰ καταπνίξουν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὰ ἐντόπια.

Παντοῦ εἰς τὴν φύσιν παρατηρεῖται μέγας ἀγὼν ποῖον νὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ ἄλλου — ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου μέχρι τῆς τρυφερᾶς βοτάνης — τὸ δὲ κατασταθὲν ἰσχυρότερον, καταπονεῖ καὶ τέλος ἐξαφανίζει τὸ ἀσθενές.

Οὕτως ἡ θεία Πρόνοια ὀδηγεῖ τὸν φυσικόν, ὡς καὶ τὸν ἠθικὸν κόσμον εἰς τὴν τελειότητα, μεταχειριζομένη ὡς μέσα τὰ φυσικὰ στοιχεῖα καὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, διὰ τῆς ὁρῆς χρησεως τοῦ λογικοῦ τοῦ ὁποῖο βελτιοῦται ὁ φυσικὸς διοργανισμὸς καὶ αὐξάνεται ἡ χρησιμότης τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Ἀς γίνεσθαι μόνον τοῦτο πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος.

— **Ἀνέκδοτα περὶ τυφλῶν.** — Καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν ὑπάρχουσιν 23,000 τυφλῶν. Τούτων 14,000 δὲν ἔχουσιν καμμίαν ἐνασχόλησιν, αἱ λοιπαὶ 9,000 ἐνασχολοῦνται εἰς διαφόρους ἐργασίας. 2 εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, 2 δεσμοφύλακες, 4 ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι. 128 ἱεροκήρυκες, 500 μουσικοί, 165 εἶναι πλυστραί, 36 γραμματεῖς ἐμπορικῶν καταστημάτων, 400 περιηγηταί, 6,000 κατασκευάζουν κάνιστρα, στρώμματα, βοῦρτσες κλπ. 300 μεταπράται καὶ οἱ λοιποὶ εἶς ἄλλα. Ἐξ ὧν

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τυφλῶν τὸ ἓν τρίτον εἶναι τυφλοὶ ἐκ γενετῆς. ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων εἶναι ἴσος.

— **Τὸ θαυμαστότερον ὥρολόγιον τῆς ὑψηλίου.** — Περιεργὸν ὥρολόγιον κατασκευάσθη ὑπὸ μηχανικοῦ τινος, Βίλιγγεν λεγομένου, εἰς τὸ Μέλαν Δάσος, καὶ ὅπερ κατὰ τὸν «Πρωτὸν Τηλέγραφον», θὰ ὑπερβῇ πᾶν ἕτι ἐγένετο μέχρι σήμερον τοιούτου εἶδους.

Ἔχει ὕψος 3 μέτρων καὶ 50 ἑκατοστῶν, πλάτος 2 μέτρων 75 ἑκατοστῶν. Δεικνύει τὰ δευτερόλεπτα, τὰ λεπτά, τὰ τέταρτα, τὰς ὥρας, τὰς ἡμέρας, τὰς ἐβδομάδας, τοὺς μῆνας, τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους, τὰ συνήθη καὶ τὰ βίσεκτα ἔτη μέχρι τέλους τοῦ 99999 μ. Χ. ἔτους. Ἐκτὸς τούτου δεικνύει τὰς φάσεις τῆς Σελήνης καὶ τὰς πλείστας τῶν συνειθιζομένων ἀστρονομικῶν πληροφοριῶν.

Πλήθος αὐτομάτων παριστᾷ τὸν ἀνθρώπινον βίον, τὴν θρησκευτικὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἀρχαίας μυθολογίας. Ἐξήκοντα ἀγαλμάτια δεικνύουσι τὰ ἐξήκοντα λεπτά. Ὁ θάνατος παρίσταται ὑπὸ τὸ σχῆμα σκελετοῦ. Εἰς ἄλλας ὁροφὰς βλέπει τις τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, τὰς ἐπτὰ ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Σαίξπηρου, τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους ἢ τοὺς δώδεκα ζωδιακοὺς, τὴν νύκτα ἐξέρχεται φρονὸς τις καὶ σημαίνει τὰς ὥρας διὰ σάλπιγγος. Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου εἰς ἀλέκτορα ἐμφανίζεται καὶ ἄδει. Ὑπάρχει ἐπίσης κώνωψ τις ὅστις φαίνεται ἀπᾶς τοῦ ἔτους, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔαρος.

Ἐκτὸς τῶν εἰκόνων αὐτῶν, βλέπει τις σειρὰν τῶν κινήτων εἰκονογραφίαν, ἐπὶ μίλτου, δεικνυσουσάν ἀλληλοδιαδόχως τὰς ἐπτὰ ἡμέρας τῆς Δημιουργίας καὶ τοὺς δεκατέσσαρας σταθμούς τοῦ δρόμου τοῦ σταυροῦ. Κατὰ ὀρισμένας ὥρας εἰς νεώκος σημαίνει κωδωνὰ τινὰ καὶ προσεύχεται. Πάντα δὲ συνοδεύονται ὑπὸ γλυκυτάτης μουσικῆς.

— Καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐξεμεταλλεύθη χρυσὸς μὲν ἀξίας 500 περίπου ἑκατομμυρίων φράγκων, ἄργυρος δὲ 650 περίπου ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Παρατηρεῖται, ὅτι μερικὰ ζῶα εἶναι προγινωσκτικὰ τοῦ καιροῦ, ὡς λ. χ. οἱ μύρμηκες, οἱ χοῖροι κλπ.

Ἐν Ἀμερικῇ οἱ μύρμηκες καὶ οἱ ποντικοὶ προγινωσκίζουν τὰς πλημμύρας καὶ μεταναστεύουν ἀπὸ τὰ παρόχθια τῶν ποταμῶν μέρη εἰς ἄλλα ὑψηλότερα, ὅπου ἡ πλημμύρα δὲν φθάνει καὶ οὕτω σώζονται.

Τὰ ζῶα ταῦτα παρατηροῦν οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ μιμοῦνται τὸ παράδειγμά των, σώζοντες τοιουτοτρόπως τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν των.

— Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες διηγοῦνται τὸ ἐξῆς περίεργον συμβῆναι. Ὁ λόρδος Ρόλλε ἐγεννήθη τὸ 1750, ἐνυμφεύθη εἰς τρίτον γάμον τὴν λαίδην Ρόλλε τὸ 1782, ἀπέθανε δὲ ἐκεῖνος μὲν τὸ 1844, αὐτὴ δὲ τὸ 1885, ὥστε ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐκείνου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς παρήλθον 135 ἔτη.

Ὁ λόρδος Ρόλλε κατὰ τὴν στέφιν τῆς βασιλείας Βικτωρίας ἐγλίστρισε ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τῆς ἐξέδρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο ἐστθιμένος ὁ βασιλικὸς θρόνος καὶ ἐκυλίσθη μέχρι τῆς βάσεως αὐτῆς — ἀνηγέρθη θωὰς ἀμέσως καὶ ἤρχισε πάλιν ν' ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας, ἀλλ' ἡ βασίλισσα ἀφίσσασα τὸν θρόνον της κατέβη πρὸς προϋπάντην αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν γενικῶν ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ.

— **Ἀδυνάτους ὀρισμὸς καὶ τὰ σκυλὰ δαμένα.** — Ὅταν ὁ πρίγκιψ Γουλιέλμος τῆς Πρωσίας ἐπισκέψθῃ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον ἐν Πολωνίᾳ, οὗτος ἠθέλησε νὰ ὑποδεθῇ αὐτὸν ἐν στολῇ Πρωσικῇ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ στολὴ εἶχε λησμονηθῇ ἐν Πετρούπολει. Ἄλλ' ἡ ἐπιθυμία τοῦ αὐτοκράτορος ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθῇ. Ὅθεν τηλεγραφικῶς διεταχθὲν ὁ ἐν Πετρούπολει αὐλάρχης νὰ τῷ πέμψῃ τὴν στολὴν ταύτην. Ἡ διαταγὴ ἔφθασεν ἐκεῖ τηλεγραφικῶς, ἡ στολὴ δὲ ἐστάλη αὐθόρην τὴν ἡν ὥραν τῆς ἐσπέρας δι' ἑνὸς ὑπαπιστοῦ, ἐπιδιδόντος εἰς μίαν ἀτμάμαξαν, ἔφθασεν εἰς Λιτόβσκην, ὅπου ἦτο ὁ αὐτοκράτορ τὴν 7ην τῆς ἐπομένης πρωῒας, διατρέξασα 589 μίλια εἰς 13 ὥρας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ αὕτη ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ πᾶσα ἄλλη συγκινησιὰ!